

[Indenrigsministeren.]

Spørgsmaal, før konkrete Eksempler kommer til at foreligge for Ministeriet. Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har dernæst spurgt, om der ikke var Grund til atter at overveje Spørgsmaalet om Vaccinationstvung herhjemme, idet han henviste til, at der i Sverige forelaa en Betænkning angaaende dette Spørgsmaal. Som bekendt gennemførtes der i Danmark en ny Lov angaaende dette Spørgsmaal af 31. Marts 1931, som gav Adgang dels til under visse Forudsætninger at udsætte Vaccinationen, dels til i visse særlige Tilfælde at fritage for Vaccination. Denne Lov har i den forløbne Tid i alt væsentligt skabt Ro om hele Spørgsmaalet herhjemme. Jeg skal oplyse, at der i de 6 Aar, Loven har været gældende, er bevilget i alt 4 400 Udsættelser af Vaccinationen og 300 fuldstændige Fritagelser. Hvad den i Sverige afgivne Betænkning angaar, er den afgivet for nylig af et Udvalg, det saakaldte „Vaccinationsutredning“, paa 5 Medlemmer og er en meget omfattende og saavel med Hensyn til historiske Oplysninger som med Hensyn til Forholdene i de forskellige Lande meget grundig Betænkning.

Betænkningen resulterer i to Udkast til Lovgivningen. Det ene er udarbejdet af de 2 Medlemmer af Udvalget og ligner meget den danske nugældende Lov. Det andet er udarbejdet af de 3 af Udvalgets Medlemmer og gaar vel formelt videre i Retning af Ophævelse af Vaccinationstvungen for Børn end den danske Lovgivning, men den indeholder paa den anden Side et Net af Bestemmelser, der tilsigter at fange de paa gældende ind til Vaccinationen paa senere Tidspunkter i Livet, først derved, at det i Lovudkastet fastslaas, at Børn bør vaccineres inden deres fyldte 2 Aar, dernæst ved, at det paalægges Skolemyndighederne at gennemføre Vaccinationen, medmindre Forældrene positivt nedlægger Forbud derimod, og endelig ved, at Vaccination stilles som Betingelse for Opnaaelse af visse Stillinger. For de værnepligtige opretholdes ogsaa efter dette Udkast i Sverige den bundne Vaccination. Den svenske Regering har ikke endnu taget Stilling til Betænkningen og de her nævnte Lovudkast, og jeg har Grund til at tro, at der paa dette Omraade, ligesom forud for den danske Vaccinationslovs Vedtagelse i 1931, vil finde Raadslagninger Sted mellem Sundhedsmyndighederne i de skandinaviske Lande, og for saa vidt kan jeg altsaa sige til det ærede Medlem, at det er muligt, at der i den kommende Tid vil finde Overvejelser Sted i denne Forbindelse. Jeg

er ikke paa nærværende Tidspunkt i Stand til at udtale mig nærmere om Sagen.

De ærede Medlemmer Hr. Chr. Christiansen, Hr. Valdemar Sørensen og Hr. Rager har omtalt Statens Husholdningsraad, og jeg takker for de anerkendende Ord, de tre ærede Medlemmer har udtalt om Raadets Arbejde i den Tid, det har bestaaet; jeg tror, at disse Udtalelser er i høj Grad fortjente. Man har henstillet til mig at skabe Lovhjemmel for at forøge det Beløb af 20 000 Kr., der er stillet til Raadighed efter den gældende Lovgivning. Jeg kan sige, at dette Ønske sikkert vil blive opfyldt, idet det er Hensigten inden ret længe at forelægge Forslag herom.

Det af det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen i denne Forbindelse nævnte Laboratoriespørgsmaal er Genstand for en nærmere Overvejelse, idet der her selvfølgelig maa tilstræbes den mest rationelle Ordning i Forholdet til andre bestaaende Institutioner.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup har rejst Spørgsmaalet om Pladsforholdene paa Statens Sindssygehospitalet og Spørgsmaalet om Kostforholdene paa disse Hospitalet. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Pladsforholdene vil jeg gerne henvise det ærede Medlem til en omfattende Redegørelse, jeg fremsatte den 29. August i Aar paa den danske Lægeforenings Aarsmøde. Denne Redegørelse findes i „Ugeskrift for Læger“ Nr. 37 for 16. September 1937. Angaaende Kostforholdene skal jeg sige følgende: Under 1. Januar 1926 udfærdigedes der et Bispisningsreglement for Statens Sindssygehospitalet, hvilende paa et af Sundhedsstyrelsen ved dens Konsulent i Hygiejne udarbejdet Forslag, der efter i et Kvartal at have været gennemprøvet paa to af Sindssygehospitaleterne beholdt Stadfæstelse foreløbig for 2 Aar. Efter at have været gældende i 2 Aar underkastedes Bispisningsreglementet under Medvirken af Sundhedsstyrelsen og dens Konsulent en Revision, og Ændringerne stadfæstedes derefter den 6. Oktober 1931. I Efteraaret 1934 fremkom der i Pressen Udtalelser om Optræden af den Lidelse, man kalder Pellagra, blandt de sindssyge. Der iværksattes da straks paa Statens Sindssygehospitalet en Undersøgelse, der viste, at Sygdommen ikke var særlig hyppig netop paa Statens Sindssygehospitalet, og at der formentlig ikke med de fremkomne Udtalelser kunde være sigtet til Forholdene paa disse. Resultatet af Undersøgelsen blev meddelt Sundhedsstyrelsen og Tilsynsraadet for Statens Sindssygehospitalet. Da Sundheds-